

PÅSKEMEDITASJONER

Versene i dette heftet er hentet fra Svein Ellingsens forfatterskap. Med unntak av langfredag, har alle påskens dager fått Ellingsen-salmevers fra Norsk salmebok. Til langfredag hører en av hans bønner, hentet fra Verbums Bønnebok.

Diakonhjemmet

– engasjert for mennesket

*O Herre, du vil bære
ditt kors i alles sted.
Deg være evig ære!
Du er vårt liv, vår fred.*

NoS 132,8

Kjære lesar!

Vi står igjen overfor påskas budskap om fornedring, død, oppreising og von om framtid. Alt i urkyrkja var dette kjerna i kristendommen. Også i vår tid er påskeforteljinga kjent for dei fleste. Den skuldlause som vart gjort skuldig, Guds son som går inn i liding og død i vår stad for å oppretta det som menneske hadde øydelagt og vinna siger over død og grav. Budskapet står der med si gru og si glede – og budskapet gjeld også deg og meg.

I dette meditasjonsheftet fylgjer vi egg-malaren og salmediktaren Svein Ellingsen si vandring gjennom den stille veka frå palmesøndag og til påskedag. Få har, i vår tids uttrykk, makta å formidla påskebudskapet slik han gjer. Dette har også inspirert medarbeidarar ved Diakonhjemmet til å dela sine tankar med deg og meg. La oss difor bruka litt tid i denne faste- og påsketida til å vandra saman med Svein Ellingsen i møte med påskas kontrastfylte gledebudskap.

Signa faste- og påsketid!

Idar Magne Holme
Administrerende direktør / forstandar

Palmesøndag

*Guds folk, til deg han kommer,
strø grener på hans vei!
Kjenn duften fra hans sommer,
som snart skal møte deg!
De slitte dager fylles
av lovsang og forgylles.
Velsignet være han
som kom i Herrens navn.*

NoS 12,2

Møtet

Palmesøndagen er prologen til påsken – til det kristne mysterium. Jesus rir inn i Jerusalem på et esel. Han rir folket i møte, vel vitende om hva som venter han.

Han kommer oss i møte, også i vår tid. Som den seirende Kristus utfordrer han våre forestillinger om rett og galt, angriper hykleriet og blottlegger undertrykkende samfunnsstrukturer. Han gir oss svake og sårbare mennekser likeverd og tilbyr oss alle en plass i sin nærhet. Vi inviteres inn i et frigjørende og tjenende fellesskap som medvandrere.

Lar vi oss så utfordre til et møte? Det er ingen gitt å komme med et ferdig svar. Hver og en av oss må gi sitt eget svar på det spørsmålet.

Våger vi oss inn i møtet? Vi har løfter om å finne hvile når vi strever og bærer tunge byrder, eller som Svein Ellingsen sier det:
„De slitte dager fylles av lovsang og forgylls.“

Jacob Mosvold
Sjefslege, Diakonhjemmet Sykehus

Skjærtorsdag

*Såkorn som dør i jorden,
oppstår som fylte aks.
Druer som knuses i gjærkar,
modnes til gyllen vin.
Gud, gi oss troen tilbake:
tro gjennom dypest mørke,
liv gjennom natt og død!*

NoS 146, 1

Kjærlighetsmåltidet

Når det røyner på, erfarer vi hvem som er våre venner!

Ved festdekket bord satt de der, de som sto ham aller nærmest. Men allerede mens de hevet det første glasset, visste han hvem de var, – vennene.

Ingen maktet å våke med ham i Getsemane. Ikke en våget å stå opp for ham under rettssaken. Tvert imot skulle de medvirke til at justismordet ble fullbyrdet ved å fornekte kjennskapet til ham og forråde ham.

Han skulle reist seg og sagt: „Dette fellesskapet er til å bli syk av. Jeg stolte på dere, men så feil kan man ta! Jeg vil ikke ha noe mer med dere å gjøre.“ Så skulle han gått ut og smelt døren igjen.

I stedet blir han sittende. Han spiser med dem. Han betror seg til dem uten forbehold. I den natt han ble forrådt, gav han seg selv i oppriktig hengivenhet, uten å ta avstand, uten fordømmelse.

Han lot sitt fellesskap med dem bestå fra tvileren Thomas til fornekkeren Peter.

Slik handler kjærligheten. Det lykkes ingen å kaste den fra seg. Selv om alle forråder kjærligheten, forråder ikke kjærligheten noen.

Dag Sigurd Wisløff
Sykehusprest, Diakonhjemmet Sykehus

Langfredag

*Men om jeg i den tyngste natt må føle
at selve troens grunn blir knust til skår,
la noe i mitt vesens dyp ha visshet
om at et Faderhjerte alltid slår.
Guds hjerte! Slå for meg og alle svake,
og vis i mørket at din makt består.*

Bønn nr 115 i Bønnebok

Tusen kors

Et stort, svart kors i horisonten. Og to til, ett på hver side.
Tre tomme kors i horisonten. Men – bak dem, ved siden av dem,
foran dem – tusen kors til. Tusen tomme kors, tusen kors med
forvridde menneskekropper på, tusen kors som nesten er råtnet
bort, tusen kors som ser nesten helt nye ut. Kors som har vært brukt
mange ganger og reparert, kors som er erstattet av nye.

De står over alt. Rundt dette ene korset, på alle sider, skoger av
kors. Gjennom hele historien, til alle tider, i hele verden, på alle
steder, står de, skoger av kors. Og skriker stumt: Min Gud, min Gud,
hvorfor har du forlatt meg? Tusen tørre struper roper i dødsangst.
All verdens forbrytere, kreftspiste kropper, uskyldige lam, tilfeldige
ofre, sivile tap, sultende barn, forspiste voksne, voldtatte kvinner,
skamslåtte menn, slaktede folkeslag, fortjent og ufortjent død,
alle tall i statistikkens rubrikker, meningsløs, meningsløs lidelse.

Kun én av dem har fått bildet av sin dødskamp smidd i sølv,
hengende rundt halsen på tusen kvinner som uberørt virrer seg
gjennom livsoppholdelsens trivielle gjøremål.

Meningsløsheten frosset. Et ikon for all verdens hjerteskjærende
lidelse. Og pynt.

Åste Dokka
Studentprest, Diakonhjemmet Høgskole

Påskennatt

Nå er livet gjemt hos Gud.

Vi overgir alt til ham.

Håpet er tent i tyngste sorg.

Ingen er glemt av Gud.

NoS 866, 1

Påskennatt

Mange brutte forhåpninger fulgte med menneskesønnen inn i graven. Han som de hadde fulgt og håpet på, ble overgitt til døden og gravlagt. Forvirring, sorg og frykt preget Jesu venner i den stille og mørke natten. Hva skulle hans liv bety nå? Og hva skulle deres liv og deres død bety?

Som alle andre ble Jesus ved livets ende overgitt til sin Skaper. Den Skaper som en gang brøt mørket og skapte lys og liv, taler ikke gjennom den tause grav. Gud er, men Gud er taus i overgangen mellom livet og døden – og mellom døden og livet.

Påskennatt. Ved livets ende er vi alle overgitt og gjemt hos Gud. Her ligger også håpet tent; håpet om at han som fordrev mørket og skapte livet, også skal være i vårt mørke og vende død til liv.

Harald Askeland
Rector, Diakonhjemmet Høgskole

1. påskedag

*Riket som er skjult i verden,
Stiger frem i lys og lovsang!
Jordens smerte er beseiret!
Dødens makt er overvunnet!
Vi skal se deg som du er!*

NoS 259, 2

Åpne armer

Påskedag! Vi har alle hørt at dette er dagen da Jesus står opp fra graven, tre dager etter at han ble korsfestet. Hva betyr dette for deg?

Jesus åpenbarer seg flere ganger etter oppstandelsen. Han dukker opp under alminnelige omstendigheter; to menn som går langs en vei, en kvinne som gråter i en hage, noen fiskere som arbeider ved en sjø, en privat middag.

Slik møter han oss også i hverdagen. Jesus står foran oss, med ansiktet fullt av kjærlighet. Han holder ut sine naglemerkede hender, og vil gi oss av sin kjærlighet. Han ønsker å leve i våre hjerter, og gi oss tilgivelse, glede og fred. Ved å ofre sitt liv har han gjort det han kan, og med det åpnet sine armer for oss.

Påskedag betyr for meg at Jesus lever i dag!

Ingvild Bekken
Diakonisykepleier, Diakonhjemmet Sykehus

2. påskedag

Døden må vike for Gudsrikets krefter!

*Du som var død, er vår Herre i dag!
Kristus, du lever og står ved vår side
her hvor vi rammes av jordlivets slag.*

NoS 196, 1

Vandringen

Dramatiske dager ligger bak disiplene. Forvirring og sorg tynget dem. Var han ikke den profetene hadde varslet? Jesu fødsel, helbredelsens under, Jesus som veien, sannheten og livet – var alt med ett revet bort i hans død?

Kanskje ikke så underlig om Emmaus-vandrerne og mange med dem ble tynget av sorg, tvil og bekymringer etter de siste dagers dramatiske hendelser. De hadde mistet det beste i sine liv, det de trodde på, og var overveldet av smerte. Alt annet i synsfeltet ble borte, og de kjente ikke igjen han som vandret sammen med dem: Jesus.

Emmaus-vandrerne ble sett av den oppstandne Kristus, midt i deres sorg og bekymring: Et nytt Gudsrikets under ble åpenbart for dem i nattverden. I det brødet brytes og velsignes, ser Emmaus-vandrerne den levende, oppstandne Gud.

Døden måtte vike for Gudsrikets krefter. I vår tid og under egen vandring går vi veien mellom oppstandelsen og nåden i dåpsvannet, Ordet, brødet og vinen. Vi er omsluttet av Gudsrikets krefter, kjærlighet og omsorg, vår og tidligere tiders sterkeste holdepunkt for tilgivelse, tro og håp – selv når vi rammes av jordlivets slag.

Agnar Gillebo
Finans- og økonomidirektør, Diakonhjemmet

Foto: Lars O. Flydal

Svein Ellingsen er bildekunstner og salmedikter.

Han ble født på Kongsberg i 1929. Ved siden av sin bildekunst og sitt forfatterskap har Ellingsen også virket som kunstkritiker, journalist, forlagsmedarbeider og faglærer i skolen.

Som salmedikter har Svein Ellingsen vært med på å føre inn nytt språk og nye temaer i salmediktningen, ikke minst når det gjelder salmer som formidler håp og trøst.

Som bildekunstner med utdanning fra Kunst- og Håndverkskolen og senere Statens Kunstakademi, uttrykker Ellingsen seg

i et moderne, figurativt formspråk. Bildemotivene til Ellingsen bærer preg av hans evne til å skildre mennesker og landskap med følsom varhet.

Med sine bilder på egg føyer Ellingsen seg inn i en lang, kristen tradisjon. Det dekorerte påskeegg symboliserer både universet, våren, det spirende livet og Jesu oppstandelse. Både mønster og figurfremstilling henter inspirasjon fra den religiøse kunsten, slik den lever i ikoner, symboler og alterbilder.

Svein Ellingsen har mottatt en rekke priser for sitt virke. Han ble i 1995 utnevnt til Ridder av 1. klasse av Sankt Olavs Orden.

Er du pasient eller pårørende ved Diakonhjemmet Sykehus og ønsker å snakke med en prest?

Prestetjenesten på sykehuset er døgnbemannet og nås via sykehusets hovedresepsjon, tlf 22 45 15 00

Sykehusprestene er:

Aud Irene Svartvasmo, tlf 22 45 48 32

e-post: aud.i.svartvasmo@diakonsyk.no

Kjersti Håland, tlf 22 45 15 18

e-post: kjersti.haland@diakonsyk.no

Dag Sigurd Wisløff, tlf 22 45 15 19

e-post: dagsigurd.wisloff@diakonsyk.no

Er du student eller ansatt ved Diakonhjemmet Høyskole og ønsker noen å snakke med?

Ta kontakt med

Studentprest Åste Dokka, tlf 22 45 19 15

e-post: dokka@diakonhjemmet.no

Studentdiakon Elisabeth Nilsen Aas, tlf 22 45 19 28

e-post: nilsenaas@diakonhjemmet.no

Diakonhjemmet

Diakonveien 14
Postboks 23 Vinderen, 0319 Oslo
Tlf.: 2245 1500 · www.diaconhjemmet.no